

TESTAMENT I DOS CODICILS FETS EN 1627 PER CATALINA ALBERO, VIUDA DE JOAQUIM BARBERÀ, LLAURADOR

TRANSCRIPCIÓ I NOTES

MARIANO GONZÁLEZ BALDOVÍ, 2026

Doc. 16270914

1627, 14 de setembre. Xàtiva

ARV. Diversos. Casa Calatayud. Sg. 98-27

Testament i dos codicils de Catalina Albero, viuda de Joaquin Barberà, llaurador. En el primer, va disposar ser soterrada en el vas dels Barberà de l'església de Sant Pere; va nomenar en marmessors amb plens poders als capellans Caranyana i Vinader, va establir obres pies i deixar diversos llegats, així com l'usdefruit de sa casa a altre capellà. I, finalment, va deixar en hereu universal al seu net Jaume Barberà Bru, fill del seu fill Jaume Barberà Albero.

Testament de Catalina Albero, viuda del quòndam Joachim Barberà, y dos codicils de la mateixa.

Die XIII septembris, anno a Nativitate Domini MDCXXVII

En nom de Nostre Senyor Déu Jessuchrist e de la Santíssima e humil Verge Maria, mare sua e advocada mia e de tots los peccadors, molt piadossa, amén.

Sàpien tots com yo, Catalina Albero de Barberà, viuda relictà de Joachim Barberà, quòndam, llaurador, de la ciutat de Xàtiva habitador, estant malalta en llit de greu malaltia corporal de la qual tempch morir; estan, emperò en mon bon seny, ferma e íntegra memòria, clara e manifesta paraula, ab tal dispositió que bé e indubitadament puch fer y ordenar mon últim y darrer testament, última y darrera voluntat mia. Pensant que no y a cosa més çerta que la mort ni més incerta que la ora de aquella, per la qual raó tota sàbia persona deu dispondre de sí e de sos béns, per ço que, si la mort vingués sobtada, com a molts esdevé, no constringa la persona morir intestada. En, e per açò convocats e pregats los notari y testimonis davall escrits en llur presència y audiència en y ordene lo meu últim y darrer testament última y darrera voluntat mia en e per la forma, següent:

E primerament vull e mane que tots mos deutes torts e injúries sien satisfets y pagats aquell y aquells que es mostrarà jo ser tenguda y obligada ab prova legítima for de ànima e bona consiència sobre açò benigneament observant.

Íttem, vull e mane disponch que quant Nostre Senyor Déu haurà apel·lat la mia ànima al seu Sant e benigne regne, lo meu cos ésser lliurat a eclesiàstica sepultura en lo vas dit dels Barberans que'stá construït en la parròchia de Sent Pere de front lo altar major de dita parròchia, volent que dita mia sepultura es fasa bé y honrradament ab lo generalet dit de la Mare de Déu a coneguda dels meus marmessors ab determinació ab intervenció de les lloables confraries de la Mare de Déu del Hospital de la Santíssima Vera Creu y de la Sanctíssima Trinitat pagant per dita rahó la caritat acostumada y que lo meu cos sia cubert ab lo hàbit del seràfich pare Sant Francés.¹

¹ Catalina Albero seguint el costum de l'època, va disposar ser soterrada en el vas del llinatge del marit, els Barberà, on es soterrarien les esposes dels altres Barberà perquè, foren del llinatge que foren, en casar-se amb un Barberà passaven a formar part de dita família. És la mateixa pràctica que s'observa en la Capella de les Febres, del llinatge Borja, on es soterraven sens oposició de ningú les esposes dels Borja: Guitart, Ribera, etc. Vegeu en el nostre llibre *La Capella de les Febres de Xàtiva. Monumentum domus Borgiae*. València, 2014, l'aferissada oposició d'un dels Borja a dita pràctica social. Catalina Albero, (1561-1627), que sabia llegir i escriure, va ser filla d'Onofre Albero, notari, i germana del doctor en drets Lluís Albero, un branca ascendent d'aquest llinatge.

Íttem, prenc de mos béns per ànima mia y per tots los fels diffunts cent cinquanta lliures, moneda reals de València, de les quals, vull sia feta bé y honradament a coneguda de dits meus marmessors. Feta la qual dita la mia sepultura y pagats los gastos y funeràries de aquella, la demés quantitat que sobrarà vull sia distribuïda en fer dir y celebrar tantes misses de rèquiem per ànima mia y de tots mos fels difunts quantes dir y celebrar se puguén en les sglésies a altars que a dits marmesors pareixerà y ben vist los serà, com aquesta sia ma voluntat.

Íttem, deixe y asigne en marmesors meus e del present meu últim testament executors a mosén Pere Caranyana, prebere, doctor en Sacra Theologia y vicari de la iglésia col·legial de dita ciutat de Xàtiva, y a mosén Lluch Vinader, prevere, vicari de la iglésia parrochial del beneït Sent Pere, als dos junts o al altre de aquells per mort, absència, nol·lència e altre qualsevol impediment, als quals o al qual done a atribuheixch ple e bastant poder per a pendre tants de mos béns de la mia herència y aquels puixen vendre, alienar y transportar a les persones que'ls pareixerà e per los preus ad aquells bens vists que basten a la quantitat per mi dexada per a fer la dita mia sepultura y coses en aquella fahedores, puixen fer y fassen de la pròpia autoritat e sens demanar llicència a jutje ni a oficial algú, e sens dany de sos béns.

Íttem, done y dexe y llegue a dits mosén Pere Caranyana y a mosén Lluch Vinader, marmesors meus, dos capirons de risa fina per a que els porten en la mia sepultura y soterrar.

Íttem, vull, ordene y mane y disponch que, per mes marmesors sien preses de les rendes de la mia herència tota aquella quantitat quanta menester sia per a que es fasa y funde un aniversari ab sa missa en la iglésia col·legial de la present ciutat de Xàtiva, lo qual se ha de celebrar y dir en tal dia qual serà lo dia del meu enterro, cascun any, *in perpetuum*, pregant quant encaridament prech als canonges y capítol de la dita iglésia colegial e dita ciutat de Xàtiva, em fassen caritat de acullir-me en gràtia de amortisació que tenen per amortisar dita quantitat que menester serà per a dit aniversari.

Íttem, vull, ordene y disponch que, per dits marmesors sien preses de les rendes de la mia herència tota aquella quantitat, quanta menester sia, per a fer y celebrar dos misses cantades cascun any en dia iglésia colegial de dita ciutat de Xàtiva; ço és: la una en lo dia de la vespra de Sant Berthomeu apòstol que fon lo dia que jo naxquí; i la altra en lo dia de Senta Catalina màrtir per ànimes mia y de Joachim Barberà, quòndam, mon marit y de tots mos fels difunts, pregant als canonges y capítol de dita iglésia colegial de Xàtiva em fasa caritat de acullir-me a gràsia de amortisació que tenen per amortisar dita quantitat que menester serà per a dites misses.

Íttem, vull, ordene y disponch que, per dits mos marmesors sien preses les rendes de la mia herència tota aquella quantitat, quanta menester sia per a fer y celebrar dos misses resades cascun any en tots los tersers diumenges del mes que es celebrarà la festa del Santíssim Sacrament en dita iglésia col·legial de dita ciutat de Xàtiva per ànimes mia y de dit Joachim Barberà, quòndam, marit meu, y de tots mos fels difunts, pregant *etiam* als canonges y capítol de la dita iglésia col·legial en fassen caritat de acullir-me a gràcia de amortisació que tenen per a amortisar dita quantitat que menester serà per a dites misses.

Íttem, vull, ordene y disponch que per dits marmesors sien preses de les rendes de la mia herència, tota aquella quantitat quanta menester sia per a pendre dos bul·les de la Santa Crehuada, cascun any, per a les ànimes mia y de Joachim Barberà, quòndam, mon marit, pregant als canonges y capítol de la iglésia col·legial de dita ciutat de Xàtiva, sien servits de fer-me la caritat de pendre dites bules y de acullir-me en gràsia de amortisació que tenen per a amortisar dita quantitat que menester serà per a pendre dites dos bul·les.

Aquests Barberà, llaurador del barri del Mercat són un dels exemples dels molts que es poden citar, amb un patrimoni suficient com per ascendir al cavallerat i a l'estament nobiliari en posteriors generacions. Vegeu al *Diplomatari* el codicil del seu fill Jaume Alberó en el Doc. 16480204, així com altres documents relacionats.

Íttem, deixe y llegue a Anna Faura, doncella, filla de Luís Faura, criada mia, huit lliures, moneda reals de València, per los bons servicis que d'ella he rebut.

Íttem, dexe y llegue a Rafel·la Vinader, muller de Vicent Jàfer, llaurador, de la ciutat de Xàtiva habitador, deu lliures, moneda reals de València.

Íttem, deixe y llegue a Francisca Domingo, doncella, filla de Melchor Domingo, alguazil del governador de Xàtiva, deu lliures, moneda reals de València, per los bons servicis que d'ella he rebut.

Íttem, deixe y llegue a Jaume Barberà, fill meu, deu lliures, moneda reals de València, per a una gramalla de vayeta, per a que vaja agramallat darrere lo meu cos al çotarrar, y açò per tot lo dret que li puixa pertànyer en mos béns y herència mia, per ço que ja dexe hereu meu a Joachim Barberà, son fill y net meu.

Íttem deixe y llegue a mosén Lluch Vinader, prebere, lo ussufuyt y estache de un casa que tinch en la ciutat de Xàtiva, en la parròchia de Senta Maria, en lo carrer de la Font del Àngel, que afronta ab casa de don Christòfol Cabanilles, ab casa de Jusep Andrés, llaurador, y ab casa de Juan Baptiste Pinçó, notari, dit carrer en mig.

En tots los altres béns e drets meus, mobles e immobles, sitis, sehens e se movents, deutes, drets y actions mies e meus, a mi pertanyens e pertànyer podens e devens, lluny o prop, ara o en lo esdevenidor, per qualsevol causa, manera e raó, a mi fas e instituheixch hereu meu propi e universal y encara general per dret de institució a Joachim Barberà, fill llegítim y natural de Jaume Barberà y Maria Bru, cònjuges, net meu molt amat, a fer de dits béns y erència a ses pròpies planes e lliberes voluntats, com a cosa pròpia de aquest.

Últimament, case, revoque e anul·le e per casats e revocats e anul·lats sien e vull aver qualsevol testament o testaments o codicils per mi enrrere fets en mà y poder de qualsevol notari o notaris, sots expresió de qualsevol paraula o paraules, encara que siguen derogatòries, les quals vull aver assí incertes y continuades, com si per llur sèrie y tenor aposades fosen.

Aquest és lo meu últim y darrer testament, última e darrera voluntat mia, la qual vull que valga y haga de valer per dret de darrer testament, última y darrera voluntat mia. E si per dret de darer testament, darera voluntat mia no valdria ni valer no podria, vull valga per dret de darrer codicil. E si per drets de darrer codicil no valdria, vull valga per dret de testament nuncupatiu e per tota aquella millor via, fur, ley e privilegi que de justícia millor puixa e dexa, e a la mia intensió sia més aplicable.

Lo qual fonch fet en la present ciutat de Xàtiva, en catorze dies del mes de setembre del any de la Nativitat de Nostre Senyor Déu Jesuchrist mil sis-cents vint-y-set.

Senyal de mi, Cathalina Albero, viuda de Joachim Barberà, testadriu, qui desús, qui lo present meu últim testament lloe, approve, retifique y confirme e prech éser portat a degut efecte y real execució.

Presens foren per testimonis a la confectió y ordinació del dit testament y per la dita testadriu demanats e pregats Miquel Bru, Pere Martí de Nicolau y Jusep Andrés, llauradors, de dita ciutat de Xàtiva habitants, los quals, interrogats si coneixien a dita testadriu y si estava en dispositió per a poder testar y ordenar de sos béns, los quals respongueren y dixerén que sí, la dita testadriu conegé molt bé a dits testimonis e jo, dit Anthoni Joan Truxillo, notari rebedor de dit testament, coneguí molt bé a la dita testadriu y testimonis y ells a mi, dit notari.

En après, en set dies del mes de octubre del present y corrent any mil sis-cents y vint-y-set, que fonch poch dies après de la mort de dita testadriu, lo dit e present testament, a instància y requesta de Jaume Barberà, fill de dita Catalina Albero, viuda de Joachim Barberà testadriu, qui desús, tudor y curador de Joachim Barberà, Hisabet Joan Barberà y Anna Maria

Barberà, sos fills, y nets de dita testadriu y marmesor del ànima de aquella, lo dit e preincert testament fonch llest e publicat per mi, dit Anthoni Joan Truxillo, notari, rebedor de aquell, ab veu alta y intel·ligible, de la primera línia fins la darrera inclusiu.

Llest e publicat aquells, en continent, lo dit Jaume Barberà dix que acceptava dita tutela cura y marmesoria en benefici, però, de inventari, protestant que, per a fer aquell per aquell temps algú no li precórrega, protestant, *etiam*, de tot ço y quant li és estat y permés protestar. Esent per testimonis a dites coses Miquel Pasqual, prevere, y Diego Pidrolo, clergue, de dita ciutat de Xàtiva habitants.

Doc. 16270917.

1627, 17 de setembre. Xàtiva

ARV. Diversos. Casa Calatayud. Sg. 98-27

Codicil afegit al testament de Catalina Albero, en el qual va revocar el legat de l'usdefruit de sa casa, situada al carrer de l'Àngel al costat de la del governador don Cristòfol de Cabanilles, i va decidir deixar-la a les seues netes Isabel i Anna Maria Barberà Bru.

Die XVII mensis septembris, anno a Nativitate Domini MDCXXVII

Com a cascú vol, sia lícit y permés de justícia et *alias* fer y ordenar sos últims y darrers codicils, últimes y darreres voluntats, ans y après de son últim y darrer testament, per ço que la voluntat és ambulatòria fins la mort, en e per amor de açò, jo Cathalina Albero, viuda de Joachim Barberà, quòndam, llaurador, de la ciutat de Xàtiva habitador, estant malalta de greu malaltia corporal de la qual tempch morir; estant, emperò, ab tal dispositió que puch fer y ordenar mos últims y darrers codicils, última y darrera voluntat mia; recordant-me jo haver fet y ordenat mol últim testament y darrera voluntat en mà y poder del notari davall escrit en catorse dies dels corrents mes y any, ara de present, convocats y pregats lo notari y testimonis dejús scrits, fas y ordén mols últims y darrers codicils e per la forma següent:

E primerament, recordant-me que, ab lo meu últim testament haver dextat lo ussufruit y estache de una casa que tinc en la present ciutat de Xàtiva, en la parròchia de Senta Maria, en lo carrer de la Font del Àngel, que afronta ab casa de don Christòfol Cabanilles, ab casa de Joseph Andrés, llaurador, y ab casa de Juan Batiste Pinçó, notari, dit carrer enmig, a mosén Luch Vinader, prebere, de la present ciutat de Xàtiva habitador. Ara, millorant dit mon últim testament, revoque dit legat conforme es conté en dit testament, y dexe y llege a Hisabet Juan Barberà y a Anna Maria Barberà, doncelles, filles legítimes y naturals de Jaume Barberà y Maria Bru, cònjuges, netes mies, dita casa per iguals parts a les dos, a totes pasades, per a que facen d'ella com a cosa pròpia de aquelles; com aquesta sia ma voluntat y totes les altres coses en dit mon testament dispostes y ordenades vull reste en sa força y valor. Y aquells vull sien portades a degut efecte y real execució.

Aquest és lo meu últim y darrer codicil, última y darrera voluntat mia, lo qual vull que valga y haja de valer per drets de darrer testament, última y darrera voluntat mia. E si per dret de darrer testament e voluntat mia no valdria ni valer no podria, vull que valga per dret de darrer codicil; y si per dret e darrer codicil no valdria, vull valga per dret de testament nuncupatiu, e per tota aquella via, fur, ley e privilegi que de justícia millor puixa y deja a mia intenció més aplicable.

Lo qual fonch fet en la present ciutat de Xàtiva, en dècet dies del mes de setembre del any de la Nativitat de Nostre Senyor Déu Jesuchrist mil sis-cents vint-y-set. Senyal de mi,

Cathalina Albero, viuda de Joachim Barberà, codicilant qui desús. Qui lo present meu últim codicil lloe, aprobe, rattifique y confirme e puch² ésser portat a degut efecte y real execució.

Presentes foren per testimonis a la confeció y ordinació de dit codicil y per la dita codicilant demanats y pregats, Luís Chulbi, corredor de orella, Joan Sonsona y Juseph Carbonell, sastres, de dita ciutat de Xàtiva habitants. Los quals, interrogats si coneixien a dita codicilant y si estava en disposició per a poder codicilar y ordenar de sos béns, los quals respongueren y dixeren que sí, y la dita codicilant conegué molt bé a dits testimonis, e jo, dit notari, Anthoni Joan Truxillo, rebedor de dit codicil, coneguí molt bé a la dita codicilant i testimonis, a mi, dit notari.

En après, en set dies del mes de octubre del present y corrent any MDCXXVII, que fonch pochs dies después de la mort de dita testadriu, lo dit e preincert codicil, a instància y requesta de Jaume Barberà, fill de dita Cathalina Albero, viuda de Joachim Barberà, codicilant que desús, tutor y curador de Joachim Barberà, Hisabet Joan Barberà y Anna Maria Barberà, sos fills, y nets de dita codicilant y marmessor del ànima de aquella, lo dit e preincert codicil fonch llest e publicat per mi, dit Antoni Juan Truxillo, notari rebedor de aquells, ab veu alta e intel·ligible de la primera línia a la darrera inclusive. E llest e publicat aquest, en continent, lo dit Jaume Barberà dix que acceptava dita tutela y cura y marmesoria, a benefici, emperò, de inventari, protestant que per a fer aquell, temps algú no li precórrega, protestant, *etiam*, de tot ço e quant li és lícit y permés protestant,³ essent presents y per testimonis a dites coses, Miquel Pasqual, prebere, y Diego Pidrolo, clergue, de dita ciutat de Xàtiva habitants.

Doc. 16270928

1627, 28 de setembre, Xàtiva

ARV. Diversos. Casa Calatayud. Sg. 98-27

Segon codicil fet per Catalina Albero pel qual va afegir com a marmessor al seu fill Jaume Barberà, disposant que els altres dos nomenats primerament actuaren sota la seua auctoritat. A més, va nomenar a dit fill com a tutor, curador i administrador dels tres nets de la testadora: Joaquim, l'hereu, Isabel i Anna Maria, fins que tingueren l'edat legal.

Die XVIII, mensis septembris anno a Nativitate Domini MDCXXVII

Com a cascú li sia lícit y permés de justícia et *alias* fer y ordenar sos últims y darrers codicils, últimes y darreres voluntats, ans y après de son últim y darrer testament, per ço que la voluntat és ambulatoria fins la mort. En e per amor de assò, jo Catalina Albero, viuda de Joachim Barberà, quòndam, llaurador, de la ciutat de Xàtiva habitadriu, estant malalta de greu malaltia corporal de la qual tempch morir; estant, emperò, ab tal disposició que puch fer y ordenar mos últims y darrers codicils, última y darrera voluntat mia; recordant-me jo haver fet y ordenat mol últim testament y darrera voluntat en mà y poder del notari davall escrit en catorse dies dels corrents mes y any, y axímateix haver fet y ordenat mos últims y darrers codicils en mà y poder del dit e infraescrit notari, en lo dia de air, ara de present, convocats y pregats los notari y testimonis dejús scrits, fas y ordene mols últims y darrers codicils e per la forma segent:

E primerament, recordant-me que ab lo meu últim testament h[a]ver deixat y assignat en marmessors meus e del present meu últim testament executors a mosén Pere Caranyana, prebere, doctor en Sacra Teologia y vicari de dita colegial de Xàtiva y a mosén Lluç Vinader, prebere, vicari de la iglésia parrochial del beneït Sent Pere de la sobre dita ciutat de Xàtiva, als dos junt tan sosament (*sic*) donant-los y consedin-los ple e bastant poder per a vendre y

² Hauria de dir "vull".

³ Caldria dir "protestar".

fer totes les coses con *opus*⁴ llargament en dit testament se veurà, ara, millorant dit mon últim testament, deixe y assigne en marmesor, juntament als dits mossén Pere Caranyana y mosén Lluch Vinader, a Jaume Barberà, llaurador, de dita ciutat de Xàtiva habitador, fill meu, al qual done y atribueixch tot lo poder que dits marmessors se'ls sol y acostuma donar, y ab tal condició que, dits mossén Pere Caranyana y mosén Lluch, marmesors nomenats en lo meu últim testament, no puxen fer ni fassen ni distribuhir de mos béns per ànima mia ni de mos fells diffunts, sense llicència de dit Jaume Barberà,⁵ mon fill, y tot lo que ells fasen, ha de ser de voluntat de dit mon fill, y no de altra manera, ni vull que es prenga en conte tot allò que ells faran sense comunicar-o primer ab dit mon fill, com aquesta sia ma última voluntat.

Ítem, recordant-me que, en dit mon últim testament fiu e instituí hereu meu propi e universal y encara general a Joachim Barberà, fill lligítim y natural de Jaume Barberà, mon net, y axí mateix en mos últims codicils fiu llegat a Isabet Juan Barberà y a Anna Maria Barberà, filles també de dit Jaume Barberà, mes netes, e huna casa que gūi estich a les dos per iguals parts entre aquelles faedores, y no aver-los deixat tudor ni curador, ara, millorant dit meu testament y últims codicils, deixe en tudor y curador (*falta*) regidor y administrador de les persones y béns dels dit Joachim Barberà, ereu meu y net meu, y de Hisabet Juan Barberà y Anna Maria Barberà, netes y llegatàries mies, fins que aquels tinguen hedat cumplida, al dit Jaume Barberà, fill meu, durant lo qual temps aquel no puga ésser remogut per nenguna causa o subtilitat de justícia e dret de la dita tutela y cura, regiment y administratió dels dits béns y herència mia. Al qual done tot lo poder que a semblants tudors, axí de justícia com per drets y privilegis del present regne, *et alias*, de justícia se'ls sol y deu donar.

Totes les altres coses en dit mon testament y codicils dispostes y ordenades vull resten en sa forsa y valor, y aquelles vull sien portades a degut effecte y real execució.

Aquest és lo meu últim y darrer codicil, última y darrera voluntat mia, lo qual vull que valga y haja de valer per dret de darrer testament, última y darrera voluntat mia. E si per dret de darrer testament e voluntat mia no valdria ni valer no podria, vull que valga per dret de testament nuncupatiu e per tota aquella millor via, fur, llei e privilegi que de justícia millor puixa y deja e a la mia intentió més aplicable. Lo qual fonch fet en la present ciutat de Xàtiva, en dihuít dues del present mes de setembre del any de la Nativitat de Nostre Senyor Déu Jesucrist mil sis-cents y vint-y-set. Senyal de mi, Cathalina Alberó, viuda de Joachim Barberà, codicilant que desús, que lo present meu últim codicil lloe, aprobe, ractifique y confirme e prech ésser portat a degut effecte y real execució.

Presentes foren per testimonis a la confectió y ordinasió del dit codicil y per la dita codicilant demanats y pregats, Adrià Ximeno, punyaler, Josep Leon, chirugià, y Josep Carbonell, sastre, de dita ciutat de Xàtiva habitants. Los quals, interrogats si coneixien a dita codicilant y si estava en dispositió per a poder codicil·lar y ordenar e sos béns, los quals respongueren y dixeren que sí; y la dita codicilant conegué molt bé a dits testimonis e yo dit Antoni Juan Truxillo, notari, rebedor de dit codicil, coneguí molt bé a la dita codicilant y testimonis y ells a mi, dit notari.

En après, en set dies del mes de octubre del present y corrent any MDCXXVII, que fonch pochs dies en après de la mort de dita codicil·lant, lo dit e preinsert codicil, a instància y requesta de Jaume Barberà, fill de dita Catalina Alberó, viuda de Joachim Barberà, codicilant qui desús, tudor y curador de Joachim Barberà, sos fills y nets de dita codicilant y marmesor

⁴ Probablement el document és una còpia tardana, feta per un escriptent, que va cometre errades com les esmentades més amunt i com aquesta, on havia de dir "com pus".

⁵ Jaume Barberà Alberó, llaurador, va ascendir a l'estament de cavallers. Es va casar cap a 1623 amb Maria Anna Bru Navarro. Ell va morir en la pesta de 1648. Es coneixen molts descendents. Vegeu el seu codicil en el *Diplomatari*, Doc. 16480204. I també el Doc. 16740817.

de la ànima de aquella, lo dit e preinsert codicil fonch llest e publicat per mi, dit Antoni Joan Truxillo, notari rebedor de aquell, ab veu alta e inteligible de la primera línea fins la darrera inclusive. E lest e publicat aquell, en continent, lo dit Jaume Barberà dix que aseptava dita tutela, cura y marmesoria en benefici, emperò, de inventari, protestant que, per fer aquell, tems algú no li precórrega; protestà *ut etiam* de tot ço e quant li és llísit y permés protestar. Essent presents per testimonis a dites cosses, Miquel Pasqual, prebere, y Diego Pidrolo, clergue, de Xàtiva habitants.

Los preincerts testament y codicils, de mà de altri scrits, he rebut yo, Antoni Joan Truxillo, notari. E per a què *ubique* plenària fe sien donats, posse assí mon acostumat signe.